

give en øget mulighed for fleksibel barselorlov. Det er præcis det, der blev sagt før valget, og præcis det, der bliver gennemført efter valget.

Så fru Pernille Rosenkrantz-Theils beklagelige misinformation bør hermed være tilbagevist.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg er bange for, at det her ikke handler om misinformation, men utrolig forskellige opfattelser af, hvad solidarisk betyder, og utrolig forskellige opfattelser af, hvad frihed og frit valg betyder.

Eksempelvis var det jo så sent som i sidste uge, at vi så, at Venstre ikke kunne gå med til, at ældre skulle selvvisiteres i forbindelse med plejehjemspladser. Det er da ellers frit valg, at en ældre selv kan bestemme, hvornår den ældre gerne vil på plejehjem. Det kan Venstre ikke være med til. Jamen her har vi jo et klokkeklart eksempel på, at Venstre og Enhedslisten har meget forskellige opfattelser af, hvad frit valg er.

På samme måde har vi en meget forskellig opfattelse af, hvad solidarisk er. For set med mine briller er det da meget fint, at man laver samfundsmæssige opsparinger, pensionsopsparinger, men med mine briller fungerer den slags samfundsmæssige pensionsopsparinger bedst, hvis de har et solidarisk element, nemlig forstået på den måde, at dem, der har mindst, får mest ud af det.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Er fru Pernille Rosenkrantz-Theil så enig med mig i, at selvvisitering til plejehjem er frit valg til at bruge af skatteborgernes penge? At frit valg til at kunne sige, at nu vil jeg på plejehjem, kan betyde, at andre skubbes ud, som måske havde mere behov?

Og er fru Pernille Rosenkrantz-Theil enig med mig i, at den model for frit valg, som Venstre har lagt frem, går ud på, at når det offentlige visitationssystem har godkendt en person til pleje, så har man det frie valg til selv at vælge, hvem det er, der skal udføre den pleje. Dermed er det en respekt for skatteborgernes penge, men også en respekt for, at de ældre i Danmark skal have ret til at vælge, hvem det er, de lukker inden for deres eget hjemms fire vægge. En ret til at vælge, hvem der skal udføre de meget personlige ting, der ligger i at få den personlige pleje såsom vask, rengøring, madlavning og hygiejnepleje i øvrigt.

Kl. 13.35

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan jo blot endnu en gang konstatere, at der er meget stor forskel på, hvordan vi opfatter frit valg, for jeg ser det jo som ovenud nødvendigt, at det er den ældre selv, der går ind og vurderer, hvornår den ældre er i stand til at bo i sin egen bolig eller har behov for det tilbud, som et plejehjem kan give.

Jeg kan kun understrege endnu en gang: Her har vi meget forskellige opfattelser af, hvad frit valg går ud på.

Ole M. Nielsen (KRF):

På trods af regeringens smukke ord om solidaritet er Kristeligt Folkeparti bekymret for solidariteten i vores samfund.

Selv i den tidligere regerings tid så man politiske tiltag i retning af manglende solidaritet, og i hvert fald må vi vel alle sammen kunne mærke rundtomkring blandt vælgerne, at der ikke er den samme forståelse for solidaritet med samfundets svageste, som der var engang. Det er i hvert fald også en kendsgerning, at der bliver større økonomisk ulighed.

Vi var og er måske stadig væk det land i verden, der har den bedste økonomiske udligning imellem befolkningsgrupper ved hjælp af vores skattesystem og ved hjælp af nogle rimelige lønsystemer. Men jeg er bange for, at det ikke vil være.

Det er måske også et udtryk for en dynamisk tid, en nødvendighed i et dynamisk samfund, det skal jeg ikke afvise. Jeg må konstatere, at når der er nogle, der har penge, så har de råd til at købe noget og sætte noget i gang, så de andre også får noget at lave.

Men det er ikke et godt tegn.

Jeg tror, det var hr. Thulesen Dahl, der var inde at sætte spørgsmålstegn ved begrebet solidaritet. Det er da rigtigt, at det bestemt ikke er noget entydigt begreb. Vi kender alt for meget til gruppesolidaritet. Det er i hvert fald noget skidt. Når vi i Kristeligt Folkeparti snakker om solidaritet, er det ikke solidaritet med vore egne, men solidaritet med de svageste i vort samfund og globalt set.

Jeg er helt enig i – jeg tror, det var finansministeren, der sagde det – at grundlaget for velfærd og økonomi er produktion eller måske lidt mere moderne sagt, og det er selvfølgelig også produktion, den merværdi, vi skaber på den ene eller anden måde. Det er jo ikke så meget fysisk